30/07/2021

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης για τα 1033 έτη από το Βάπτισμα των Ρως

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Μήνυμα απέστειλε ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος προς τον Μακαριώτατο Μητροπολίτη Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ.κ. Επιφάνιο με αφορμή την επέτειο των 1033 ετών από το Βάπτισμα των Ρως.

Αναλυτικά, το μήνυμα του Παναγιωτάτου:

Μακαριώτατε Μητροπολῖτα Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί ἐπιπόθητε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἐπιφάνιε, τήν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ περιπτυσσόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Γνωστή ἡ φωνή τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τά εὐλογημένα ἐδάφη τοῦ Κιέβου καί εἰς ὅλην τήν ἐπικράτειαν τῆς Οὐκρανίας καθώς

εἶναι φωνή ἡ ὁποία συνεδυάσθη μετά τῆς πνοῆς καί τῆς καθόδου τοῦ Παναγίου Πνεύματος κατά τό βάπτισμα καί τόν ἐκχριστιανισμόν τῶν μακαρίων προγόνων Ὑμῶν ὑπό τῶν ἀοιδίμων Προκατόχων καί πατέρων ἡμῶν, διό καί αἰσθανόμεθα ὡς χρέος ἀπαράβατον νά ἀπευθυνώμεθα εἰς Ὑμᾶς μίαν τοιαύτην ἱστορικήν καί εὐλογημένην ἡμέραν.

Ἡ ἐφετεινή ἐπέτειος τοῦ Βαπτίσματος τῶν Ρώς, ὅμως, εἶναι δι᾽ ἀμφοτέρους ἡμᾶς μία πρόγευσις τῆς πρόσωπον πρός πρόσωπον κοινωνίας καί συναναστροφῆς ἀλλά καί τῆς ἐμπράκτου ἐν Χριστῷ ἑνότητος ἐν τῷ Ποτηρίῳ τῆς Ζωῆς καθώς μέλλομεν ἐπισκέψασθαι, κατόπιν πρόφρονος τόσον ἐκκλησιαστικῆς ὅσον καί πολιτειακῆς προσκλήσεως, τό Κίεβον καί τήν ἕδραν Ὑμῶν, ἵνα ἴδωμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τόν εὐσεβῆ Ὀρθόδοξον Οὐκρανικόν λαόν εὐλογούμενον καί ἁγιαζόμενον ὑπό τῆς συσσωματώσεως αὐτοῦ πρός τό Κυριακόν Σῶμα, ἄνευ σχισμάτων καί ὀδυνηρῶν καταστάσεων τοῦ ἀμέσου παρελθόντος.

Διό καί ἐξαγγέλλοντες πρός τόν ἱερόν κλῆρον καί τό Χριστώνυμον πλήρωμα τῆς Οὐκρανίας τήν ἐπίσκεψιν ἡμῶν κατά τόν προσεχῆ Αὔγουστον, μετ᾽ οὐ πολλάς ἡμέρας, ἀπευθύνομεν μήνυμα ἀγάπης καί ἑνότητος πρός ἅπαντας, διότι εἴτε τό γνωρίζουν εἴτε τό ἀγνοοῦν, εἴτε τό ἐθέλουν εἴτε ὄχι, πάντες οἱ εἰς Χριστόν πιστεύοντες ἐν Οὐκρανίᾳ ἀποτελοῦν καρπόν τῆς εὐχύμου ἀμπέλου τῆς Κωνσταντινουπολίτιδος Μεγάλης Ἐκκλησίας. Πολλοί, ἴσως, παρεξηγοῦν ταύτην τήν ζωτικῆς σημασίας καί οὐσιαστικήν πνευματικήν σχέσιν ὡς δῆθεν διάθεσιν ἀπό μέρους ἡμῶν ἵνα ἐλέγξωμεν καί χειραγωγήσωμεν τήν ἐσωτερικήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας Οὐκρανίας. Οὐδόλως! Ἡμεῖς ἐκόψαμεν ἐκ τοῦ πολυμάρτυρος Σώματος τῆς Μητρός Ἐκκλησίας διά νά δώσωμεν τήν εὐκαιρίαν εἰς τά πρό 1033 ἐτῶν γεννηθέντα ἐκ τῶν σπλάχνων αὐτῆς τέκνα τήν εὐκαιρίαν ὅπως μετά ὡριμότητος, συνέσεως καί εὐθύνης διαχειρισθοῦν τά θέματα τοῦ καθ᾽ ἡμέραν ἐκκλησιαστικοῦ των βίου μέ τάς παραδόσεις, τά ἤθη, τά ἔθιμα, τήν γλῶσσαν αὐτῶν, ἐντός τῶν ὁρίων τοῦ κράτους τῆς Οὐκρανίας.

Ἡ διοικητική αὕτη χειραφέτησις μηδαμῶς σημαίνει ὅτι ἀδιαφοροῦμεν ἤ ἀπαρνούμεθα τάς πνευματικάς βαρείας εὐθύνας τάς ὁποίας ἀνελάβομεν Ἀποστολικῶς ὅτε προέβημεν εἰς τήν κατήχησιν καί τόν φωτισμόν τῶν προγόνων Ὑμῶν. Αἰσθανόμεθα αὐτόν τόν ἰσχυρόν σύνδεσμον τοῦ πνεύματος καί ἐνδιαφέρει ἡμᾶς μεγάλως ἡ κατά Θεόν προκοπή ὅλων τῶν ἀνά τήν Οἰκουμένην προσφιλῶν ἡμῶν τέκνων. Ἡ ἀγάπη τῆς Μητρός Ἐκκλησίας πρός τά ἑκασταχοῦ τεκνία της εἶναι θυσιαστική καί ἐξαντλητική, οὐδέποτε ἐπίπλαστος. Ἐχαρίσαμεν Ὑμῖν ἀληθῆ ἐσωτερικήν ἐκκλησιαστικήν αὐτοτέλειαν ἤτοι Αὐτοκεφαλίαν, καί οὐχί ψευδώνυμον, ἀφ᾽ ὅτου εἴδομεν τά δάκρυα πολλῶν ἡρώων καί Ἁγίων τοῦ εὐλαβοῦς Οὐκρανικοῦ λαοῦ νά ἑνῶνται μετά τῶν ροῶν τοῦ Δνειπέρου καί νά φθάνουν ἕως ἡμᾶς,

ποθοῦντα μίαν Τοπικήν Ἐκκλησίαν ἄνευ ἔξωθεν παρεμβάσεων ἐπιχειρουσῶν τήν ὀλίγον κατ᾽ ὀλίγον ἀλλοίωσιν τῆς γλώσσης καί τῶν παραδόσεων, καί μάλιστα μετά τήν δημιουργίαν τοῦ νέου ἀνεξαρτήτου καί κυριάρχου Οὐκρανικοῦ κράτους.

Ἐρχόμεθα, Μακαριώτατε ἀδελφέ, μέ πολλήν ἀγάπην εἰς τήν καρδίαν μας πρός ὅλην τήν Οὐκρανίαν ἀνεξαιρέτως. Ἡ γνησία Μήτηρ οὐδέποτε ὑποστέλλει τήν ἑαυτῆς ἀγάπην διότι οὐδείς καί οὐδέν δύναται νά ἐμποδίσῃ τήν Μητέρα ἀπό τοῦ ἀγαπᾶν καί θυσιάζεσθαι, ἀνεξαρτήτως τῆς πρός ἐκείνην ἀντιπελαργίσεως ἤ μή τῶν τέκνων της. Ἐάν τινες ἀντί τοῦ εὐφρανθῆναι καί χαρῆναι, ἐστενοχωρήθησαν ὅτι οἱ ἀδελφοί των νεκροί ἦσαν καί ἀνέζησαν καί ἀπολωλότες ἦσαν καί εὑρέθησαν (πρβλ. Λουκ. ιε΄, 32) τοῦτο οὐδόλως πτοεῖ τήν Ἐκκλησίαν ἀπό τοῦ νά πορεύηται ὡς θεραπευτήριον χρώμενον πικροῖς, κάποτε, φαρμάκοις, πάντοτε μέ γνώμονα οὐχί τά κοσμικά κριτήρια καί τήν ἐπικράτησιν τοῦ ἑνός ἔθνους ἐπί τοῦ ἄλλου ἀλλά μέ σκοπόν τήν ἐπικράτησιν τοῦ Θείου Θελήματος τῆς Ἐνσάρκου Σοφίας καί Ἀγάπης καί Εἰρήνης ἐπί γῆς.

Μέ αὐτάς τάς σκέψεις συγχαίρομεν τῇ Ὑμετέρᾳ περιποθήτῳ Μακαριότητι, τοῖς πεφιλημένοις ἁγίοις ἀδελφοῖς Ἱεράρχαις καί πᾶσι τοῖς ἔκ τε τοῦ ἱεροῦ Καταλόγου καί ἐκ τοῦ θύραθεν, καί ἐν προσδοκίᾳ τῆς ἐκ τοῦ σύνεγγυς συναντήσεως καί ἐπικοινωνίας πρός Ὑμᾶς, κατασπαζόμεθα ἕνα ἕκαστον διά τοῦ ἡμετέρου παρ΄Ὑμῖν ἐκπροσώπου Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κυρίου Ἐμμανουήλ, τοῦ ἀποσταλέντος εἰδικῶς πρός τοῦτο ἵνα συνεορτάσῃ καί συμπανηγυρίσῃ μεθ΄Ὑμῶν, καί ἐπικαλούμεθα ἐπί σύμπασαν τήν Οὐκρανίαν καί τόν εὐγενῆ λαόν της πλουσίαν τήν Χάριν τοῦ ἐν Τριάδι δοξαζομένου Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

,βκα΄ Ἰουλίου κς’

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαρότητος

ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Πηγή: Οικουμενικό Πατριαρχείο / ec-patr.org